

Левити, които "носятъ ковчегъ-ть на Божий-ть завѣтъ: и поставихъ Божий-ть ковчегъ: и Авіааръ приносише жертви додѣ свиршихъ всички-ть людие да прѣминуватъ отъ градъ-ть. И рече царь-ть на Садока: Върии Божий-ть ковчегъ въ градъ-ть: ако намѣрѣхъ благодать прѣдъ очи-ть на Господа, "що ми направи да ся вѣрихъ, и да видѣхъ него и обиталище-то ми: Ако ли рече така: "Нѣмамъ благоволеніе въ тебе, ето азъ, "нека ми направи каквото е угодно прѣдъ очи-ть ми.

Рече царь-ть опе на Садока священикъ-ть: Не си ли ты "гледающій? върни ся въ градъ-ть съ миръ, ты и "Ахимаасъ сынъ ти, и Йонаанъ сынъ-ть Авіааровъ, двата ми си сынове съ васъ. Виждте, "азъ ще ся забавихъ по полета-та на пустыніяхъ, додѣ дойде рѣчъ отъ васъ за да ми извѣстї. И тѣй Садокъ и Авіааръ върнихъ Божий-ть ковчегъ въ Иерусалимъ, и останахъ тамъ.

А Давидъ въсхождаше прѣзъ въходъ-ть на маслиненіяхъ горжъ, въсхождаше и плачеши, и "имаше главъ-ть си покритъ, и вървѣше "бось: и всички-ть людие що бѣхъ съ него "имахъ всякой главъ-ть си покритъ, и "възластихъ и плачеши. И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: "Ахитофелъ е между съзаклѣти-ть съ Авессалома. И рече Давидъ: Господи, моліхъ ти ся, "осути съвѣтъ-ть на Ахитофела.

И когато дойде Давидъ на върхъ-ть на горжъ-ть, дѣто ся поклони Богу, ето, посрѣдникъ го Хусай ^{Архіецъ-ть}, и "имаше раздранихъ дрежъ-ть си, и пърстъ на главъ-ть си. И Давидъ му рече: Ако ми нешь съ мене, то ще ми бѫдешъ ^{товаръ}.

Ако ли ся върнешъ въ градъ-ть, та речешъ на Авессалома: "Царю, ще ти бѫдже рабъ: както бѣхъ рабъ на бащъ ти до сега, така ще бѫдже сега на тебе рабъ; тогазъ можешъ заради мене да прѣвърнешъ съвѣтъ-ть на Ахитофела. И не е ли тамъ съ тебе Садокъ и Авіааръ, священици-ть? всичко прочее каквото бы чулъ отъ домъ-ть на царя, "що извѣстїши на Садока и Авіаара, священици-ть:

Ето, тамо ^и съ тѣхъ двама-та имъ сынове, Ахимаасъ Садокъ, и Йонаанъ Авіааровъ: и чрѣзъ тѣхъ ще ми испрашате всичко каквото чуете. И като вѣзѣ въ градъ-ть ^{Хусай} Давидовъ-ть приятелъ, ^и Авессаломъ вѣзѣ въ Иерусалимъ.

^и Числ. 4; 15.

^и Псал. 43; 3.

^и Числ. 14; 8. Гл. 22; 20.

^и 3 Цар. 10; 9. 2 Мѣт. 9; 8.

^и Иса. 62; 4.

^и 1 Цар. 3; 18.

^и 1 Цар. 9; 9.

^и Виж. Гл. 17; 17.

^и Гл. 17; 16.

^и Гл. 19; 4. Ессе. 6; 12.

^и Иса. 20; 2; 4.

^и Гл. 14; 3; 4.

^и Псал. 126; 6.

^и и Псал. 3; 1, 2. 55; 12 и др.

^и Гл. 16; 23; 17; 14; 23.

^и Виж. Иес. Нав. 16; 2.

^и Гл. 1; 2.

^и Гл. 19; 35.

^и Гл. 16; 19.

^и Гл. 17; 15, 16.

^и Ст. 27.

^и Гл. 16; 16. 1 Мѣт. 27; 33.

ГЛАВА 16.

И "когато прѣмножъ Давидъ малко върхъ-ть, ето, ^и Сива, слуга-та на Мем-и-восоея, срѣдникъ го, съ два осла осѣдлани, и имаше на тѣхъ двѣстѣ хлѣба, и сто грозда сухо гроздіе, и сто низаници лѣниви овоція, и мѣхъ вино. И рече царь-ть на Сивъ: Защо носиши това? А Сива рече: Осли-ть сж за домородіе-то на царя за да яздятъ, а хлѣбове-ть и лѣтните овоція да ядатъ момци-ть: а вино-то, ^и да пийтъ когто изнемощѣятъ въ пузынѣ-тѣ. Тогазъ рече царь-ть: А дѣ е синъ-ть на господаря ти? И ^и рече Сива на царя: Ето, сѣди въ Иерусалимъ; защото рече: Днесъ Израилевъ домъ ще възвръти къмъ мене царство-то на отца ми. И ^и рече царь-ть на Сивъ: Ето, твой е всички имотъ Мемфисоеевъ. И рече Сива: Кланямъ ти ся; нека намѣрѣхъ благодать прѣдъ очи-ть ти, господарю мой царю.

И когато дойде царь Давидъ у Бауримъ, ето, излазѣше отъ тамъ човѣкъ отъ родъ-ть на Сауловъ-ть домъ, на име "Семей, синъ Гираевъ; и излѣзе та вървѣше и кълнѣше; И хвърляше каменіе вързъ Давида, и вързъ всички-ть слуги на царь Давида: а всички-ть людие и всички-ть силни бѣхъ му отдесно, и отлево. И така говорѣше Семей и кълнѣше: Излѣзъ, излѣзъ, мажку кръвниче, и ^и мажку злотворниче! ^и Въриши Господъ "всички-ть кръвь на Сауловъ-ть домъ, вмѣсто когото ся възари ти: и прѣдаде Господъ царство-то въ рѣкѣ-тѣ на Авессалома сина ти: ето, ты сл. хоанъ въ зло то си, защото си мажъ кръвникъ. Тогазъ Ависей Сарунъ-ть синъ рече на царя: Защо ^и това мртво псе "да кълне господаря ми царь-ть? остави, моліхъ, да прѣмножъ и да му отѣкъ главъ-ть. А царь-ть рече: "Що и ма между мене и въсъ, сынове Саруинъ? нека кълне, защото "Господъ му рече: Прокълни Давида. "А кой ще рече: Защо направи ты така? И рече Давидъ на Ависея, и на всички-ть си слуги: Ето, "сыни ми, "когто е излѣзъ изъ утробъ-ть ми, иска животъ-ть ми: колко повече сега тойзи Венаминецъ? оставѣте го, нека кълне, защото Господъ му заповѣда. Негли пригледа Господъ оскърбеніе-то ми, ^и и ми въззаде Господъ добро вмѣсто клѣтвъ-ть на то-

^и Гл. 16; 15.

^и —

^и Гл. 15; 30, 32.

^и Гл. 9; 2.

^и Гл. 15; 23; 17; 29.

^и Гл. 19; 27.

^и Гл. 18; 13.

^и Прит. 18; 13.

^и Гл. 19; 16. 3 Цар. 2; 8, 44.

^и Втор. 13; 13.

^и Скл. 9; 24, 56, 57. 3 Цар. 2;

^и 32, 33.

^и Виж. Гл. 1; 16. 3; 28, 29.

^и 4; 11, 12.

^и 1 Цар. 24; 15. Гл. 9; 8.

^и Исх. 22; 28.

^и Гл. 19; 22. 1 Пет. 2; 23.

^и Виж. 4 Цар. 18; 25. Плач.

^и 3; 28.

^и Рим. 9; 20.

^и Гл. 12; 11.

^и Быт. 15; 4.

^и Рим. 8; 28.